

неви завоюванія, и, за да оталожи въ тѣхъ влеченіето имъ къмъ бълг. царство, Византія не ги под-себи съвършенно подъ своята власть, но направи отъ тѣхъ двѣ особны княжества, ва които турна двама ней предадени българскы воеводы. Тѣй, въ Тракія тя тури войводата *Иванча*, а въ Македонія — *Хриза* или, както го наричатъ нашитѣ паметници, *Стрегана* или *Стрѣза* ⁽⁴⁾. Търновската смутня са продължава цѣла година и са уталожи тогава, когато правленіето минж въ рѣцѣтъ на по-малкыя братъ *Асѣневъ*, страшенъ както за Византійцѣтъ, тѣй и за Латинскытъ рыцари, *Иванъ I Асѣнь* ⁽⁵⁾.

Вѣроятно е, че мирѣтъ който са подписа въ Ловечъ на 1189, както горѣ са рѣче, станжлъ е по слѣдствие на боя при *Любицъ*, за който други историчи спомбнуватъ съ испорченото име на града *Ловечъ*. Туй са потвърдява и отъ Палаузова, който казва: « При Ловча (Ловечъ) Гръцкы войскары уловихж семейството на Асѣня и заробихж жена му. Това понуди Асѣня да склучи миръ и да даде въ залогъ по-малкыя си братъ (*Иванъ I*), когото русскытъ лѣтописцы наричатъ *Каліанъ* т. е. *Колоіанъ* ⁽⁶⁾.

За старыго Асѣня (както общо го наричатъ) историчытъ нищо друго не думатъ, освѣнь, че той успѣшно са борилъ съ Византійцѣтъ, както и съ Крестоносцѣтъ, които по онуй време минувахж прѣзъ тѣзи мѣста, като отивахж за Іеросалимъ; но че предателската рѣка на убійцата *Иванко* лиши България отъ нейныя достойнъ бранитель (1196). На скоро подиръ и братъ му *Петъръ* былъ также убитъ, а тѣзи

⁽⁴⁾ Гласникъ ч. VIII, стр. 144. — Паметници съобщены отъ Іордана X. Константинова (изъ Скопія).

⁽⁵⁾ Ник. Хоніатъ, у Стр. § 240.

⁽⁶⁾ Послѣдны страницы отъ бълг. исторія въ « бълг. книжицы год, I-ва, ч. I, книж. 3, стр. 99 подъ забѣлѣжка.